bñ orat. Ei⁹ vitã ſcribit paul⁹ lon
gobardoꝝ hyſtoriograph⁹ quã
Jo. diacon⁹ diligẽti⁹ poſtmodum
compilauit De. S. gregorio

Gregori⁹ ſenatoria ſtirpe
ꝓgenit⁹ fuit cui⁹ paẗ gor/
dian⁹ et mater ſiluia dice/
baẗ Cũ ſũmũ philoſophie apicem
in ipa ſui adoleſcencia attigiſſʒ ac
reruʒ et diuiciaꝝ copia plurimum
abũdaret cogitauit tñ hec oĩa de
ſerere et in ꝛligionẽ ſe tranſferre. ʒ
dũ lõgi⁹ ↄuerſionẽ ꝓtraherʒ ⁊ tu
tius ſe xp̃o famulaturũ putaret ſi
ſub p̄toris vrbani habitu mundo
ſpecie ten⁹ deſuiret. ceperũt mlta
ↄtra eũ ex ſcłi cura ſuccreſcẽ ita vt
nõ tm̃ ſpecie ʒ in eo retineret ⁊ mẽ
te Tãdẽ patre orbat⁹. vi. monaſte
ria in ſiliciũ cõſtruxit ſeptimũ itra
menia vrbis ſb honore ſcĩ Andree
apłi i ꝓpria domo fabricauit. in q̃
ꝛlictis ſericis. auro gẽmiſqꝫ radi/
antib⁹ vili monaſtico habitu tege
baẗ. vbi ad tãtã pfcõnẽ in breui
deuenit vt in ipo ſue conuerſionis
initio poſſet iã in pfectoꝝ numero
ↄputari Cuius quideʒ pfectio ex
verbis ſuis q̃ in prologo ſup dya
logũ ponit aliq̃liter ꝑpẽdi poteſt.
vbi ſic dicit Infelix anim⁹ me⁹ oc/
cupacõnis ſue pulſat⁹ vulnere me/
minit qualis aliquãdo i monaſte
rio fuit. quomõ ei labentia cuncta
ſubtererant. quantuʒ reb⁹ omnib⁹
que voluunẗ eminebat cum nulla
niſi celeſtia cogitaẽ ↄſueuerat que
etiã retent⁹ corpe ipſa iam carnis
clauſtra cõtemplacione tranſibat
Quod mortem q̃ʒ q̃ pene cunctis
pena eſt videret vt ingreſſũ vite ⁊
labor∣. ſui p̄miũ amabat. Tãta de
niqꝫ diſtrictõe corp⁹ ſuũ afflixit vt
infirmato ſtomacho ſubſiſtere vix
valeret et inciſionẽ vitalium quaʒ
greci ſincopi vocãt patiẽs crebr∣.
anguſtijs ꝑ horaꝝ momẽta ad exi
tũ ꝓpinquaret. Quadã vice dũ q̃
dam in mõaſterio ſuo vbi abbas
p̄erat inſcriptitaret. angel⁹ dñi in
ſpẽ naufragi ſibi affuit ſibi qꝫ miſe
reri lacrimabiliter poſtulauit Cui
cum Gregorius ſex argenteos ſi
bi dari feciſſet et abijſſet eadẽ die
iteꝝ redijt. ſeqꝫ mlta ꝑdidiſſe pau
ca ꝟo ꝛcepiſſe ꝑhibuit. q̃ cũ ab eo
totidẽ argẽteos recepiſſʒ. iteꝝ ter
tia vice reuerſ⁹ miſereri ſibi impor
tunis clamoribus poſtulabat Sʒ
gregꝉ. cũ a ꝓcuratore ſui mõſterij
didiciſſet nihil dãdũ eẽ p̄ter ſcutel
lã argenteã quam mater ſua cum
leguminib⁹ mittere ſolebat in mo
naſterio remãſiſſe illam ſtatim da
ri precepit. Quã ille libenter acci
piens let⁹ abceſſit hic ãt ãgelus
dñi fuit ſicut ipe eidẽ poſtmodum
reuelauit Quadã die beat⁹ gre
gori⁹ ꝑ forum vrbis romane tran
ſiẽs cernit q̃ſdã pueros forma pul
cerrimos. vultu venuſtos. capillo
rũ nitore ꝑſpicuos eẽ venales In
terrogabat igitur mercatorẽ de q̃
illos p̄ria attuliſſet. Qui rñdit de
britannia. cuius incole ſimili cãdo
re refulgent Interrogat iterum ſi
xp̃iani ſint Cui mercator Nõ. ſed
paganis erroꝛib⁹ iplicati tenenẗ.
Tũc Gre. acriẗ igemiſcẽs heu ꝓh/
dolor inq̃t ille qꝫ ſplẽdidas facieſ
p̄nceps tenebraꝝ nũc poſſidet In
ꝛrogat inſup qđ eẽt võbulũ gen/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis illi⁹ Cui ille. Anglici vocantur
bene inquit anglici. quaſi angelici
quia ⁊ angelicos vultus habent
Interrogante iterũ eo qđ nomen
haberet ipſa ꝓuincia. ait mercator
Prouinciales illi deire vocāt̄ Et
gregorius. bene inquit deiri quia
de ira ſunt eruendi Rurſus eo de
nomie regis interrogāte ait mer
cator q alle diceretur Et gregori
us bene alle. quia alleluya in par/
tibus illis decantari oportet qui
mox ad ſũmũ accedens pontificē
cuz multa inſtācia et ꝑcib⁹ vix ob
tinuit vt ad illos ꝯuertendos mit
terēt Cumqꝫ iam iter arripuiſſet ro
mani de ei⁹ abſencia plurimũ per/
turbati papā adeunt et eũ taliter
alloquunt̄ Petrũ offendiſti romā
deſtruxiſti quia gregoriũ dimiſiſti
Sic qꝫ papa ꝑterritus ad eum re.
uocandum continuo nũcios deſti
nauit Cũqꝫ gregori⁹ iam dieꝝ tri
um iter pegiſſet ⁊ in quodaz loco
diuertēs quedā ceteris quieſcenti
bus lectitaret locuſta ſupueniens
eum coegit a legendo quieſcere et
ex ꝯſideracione ſui nominis docu
it eum in eodem loco non ſtare de
bere. quod ille ſpiritu ꝓphetico di
cens ſtatim comites adhortatur
vt velotius debeāt ꝓficiſci Sed
ſupuenientibus apoſtolicis nunci
is redire cōpellit̄. licet de hoc plu/
rimũ triſtaret̄ Tunc papa ipm̄ a
mōſterio ſuo abſtraxit et ſuuz dia
conũ cardinalē ordinauit ¶ Quo
dam tempore tiberis fluuius alue
um ſuũ egreſſus intantũ excreuit.
vt ſuper muros vrbis rome influ
eret et plurimas domos euerteret

Tunc eciam ꝑ tiberim fluuiũ mul
titudo ſerpētum cũ dracone mag
no in mare deſcendit Sed a flucti
bus prefocati et ad litus proiecti
totũ aerem ſua putredie corrupe
runt Sic qꝫ plaga peſſima. quam
inguinariam vocant ſecuta eſt ita
vt eciaz corporali viſu ſagitta ce/
litus venire et ſingulos quoſqꝫ ꝑ
cutere videret̄ que primo omniuz
pelagium papam perculit et ſine
mora extinxit Poſtmodũ vero in
reliquũ vulgus ita deſeuit. vt ſub
tractis habitatorib⁹ domos plu
rimas in vrbe vacuas relinqueret
Sed quia eccleſia dei ſine rectore
eſſe non poterat gregorium licet
totis viribus renitentē plebs om/
nis elegit. Cum ergo benedici de/
beret et lues populuz deuaſtaret
ſermonē ad populum fecit et pro
ceſſiones faciēs letanias īſtituit ⁊
vt om̄es deũ attentius exorarēt
admonuit. Cum igit̄ dominũ om
nis cōgregatus popul⁹ exoraret
intātum lues ipſa deſeuit vt i vna
hora octuaginta homines ſpiritũ
exalarent. Sed nequaqꝫ ceſſauit
populũ admōere vt ab oracōe nũ
qꝫ deſiſterēt donec peſtē ipſā diui
na miſeracio ꝓpulſaret Finita ꝓ
ceſſione fugere voluit ſꝫ nequiuit.
qa die noctuqꝫ portas vrbis ꝓpt̄
eum vigiles obſeruabant Tandē
mutato habitu a qbuſdaz negoci
atoribus obtinuit vt i quodā do
lio ſup quadrig de vrbe educere
tur. Qui mox ſiluas expetijt cauer
narum latibula requiſiuit ibiqꝫ tri
bus diebus latuit Cũ tamē dũ
ſollicite quereretur columna lucis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pꝛefulgida a celo dependēs ſuper
locum in quo latitabat apparuit.
In qua colūna angelos deſcēden
tes ⁊ aſcendētes ꝗdā recluſ⁹ aſpe
xit. Mox qꝫ ab vniuerſo populo ca
pitur trahitur ⁊ ſumm⁹ pōtifex cō
ſecrat̄. De ꝯo ad hoc honoꝛis cul
men inuitus aſcenderit qui verba
ſua legit patenter aduertit. Nā in
ep̄la ad narſū patriciū ſic ait. Dū
ꝯtemplationis alta ꝺſcribitis rui
ne mee m̄ gemitū r̄nouatis. Et qꝛ
audiui ꝗd intus perdidi dū foꝛas
ad culmen regiminis imerit⁹ aſcē
di. Tanto āt me ꝑcuſſū meroꝛe co
gnoſcite vt vix loqui ſufficiā. Noli
te ergo me vocare noemi id ē pul/
crum. ſꝫ vocate me mara id ē ama
rum qꝛ amaritudine plen⁹ ſum.
Item alibi. Quod me ad ep̄atus
oꝛdinē ꝯgnoſcitl. pueni ſe ſi me di/
ligitis plangite. qđ ⁊ ego inceſſan
ter defleo. atqꝫ vt pꝛo me dominū
exoꝛetis rogo. In ꝓlogo ꝗqꝫ ſuꝑ
dyalogo ſic ait. Ex occaſiōe cure
paſtoꝛalis. anim⁹ meus ſeculariū
hominū negocia patitur. Et poſt
tam pulcrā quietis ſue ſpeciē terre
ni actus puluere fedat̄. Perpendo
itaqꝫ ꝗd tolero. ꝑpendo ꝗd amiſi.
Dum qꝫ intueoꝛ id qđ perdidi ſit
hoc grauius qđ poꝛto. Ecce eni
nunc magis maris fluctib⁹ quati
oꝛ atqꝫ in naui mentis tēpeſtatis
valide procell̄ illidoꝛ. Et cū p̄oꝛis
vite recolo quaſi poſt tergū ductl.
oculis viſo litoꝛe ſuſpiro. ac inter
mundi hui⁹ periculoſa ꝓcellarum
diluuia mens mea interioꝛem ſen
tit plus ſolito gemibūda multipli
catis ſuſpirijs inundatiōem. Sed
qꝛ adhuc romā peſtl. ſuꝑdicta va
ſtabat. moꝛe ſolito ꝓceſſiōem cum
letanijs per ciuitatis circuitū quo
dā paſchali tp̄e oꝛdinauit. In qua
imaginē beate marie virginiſ que
adhuc vt aiunt rome in eccleſia ꝗ
dicit̄ Sancta mariamaioꝛ. quā lu
cas arte medicus et pictoꝛ egregi
us foꝛmaſſe dicit̄ ⁊ ꝑ oīa eidē ꝯgi
ni ſimillima ꝓhibet̄ ante ꝓceſſiōeꝫ
poꝛtari fecit reuerent̄. Et ecce tota
aeris infectio ⁊ tribulētia imagini
cedebat. ac ſi ipām imaginē fugēt
⁊ eius pꝛeſentiam ferre non poſſꝫ.
Sic qꝫ p⁹ imaginē mira ſerenitas
⁊ aeris puritas remanebat. Tunc
in aere vt fert̄ iuxta imaginē audi
te ſunt voces angeloꝛū canentiūꝫ.
Regia celi letaē alleluya. Quia
quē meruiſti poꝛtare alleluya. Re
ſurrexit ſicut dixit alleluya. Statiꝫ
qꝫ beatus Grego. qđ ſequit̄ adiū
xit. Oꝛa ꝓ nobis deū alleluya. Tūc
Grego. vidit ſuꝑ caſtrū creſcentij
angelum dn̄i qui gladium cruēta
tum detergens in vaginā remitte
bat. Intellexit qꝫ Gregoꝛi⁹ ꝙ pe/
ſtis illa ceſſaſſet. et ſic factum eſſet.
Unde et caſtrum illud. caſtrū an/
geli deinceps vocatum eſt. Tan/
dem vt deſiderauerat auguſtinū
mellitum ⁊ iohānem cum quibuſ/
dam alijs in angliam miſit. ⁊ eos
ſuis p̄cibus ⁊ meritis ad fideꝫ cō
uertit. Tāte āt hūilitatl. beat⁹ Gre
goꝛius extitit. vt ſe laudare nullo
modo ꝑmitteret. Nam ſtephano
ep̄o quī eum in ſuis epiſtolis lau/
dauerat ita ſcribit. Multum m̄ ⁊ vl

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tra ꝗ̃ȝ audire merui vel debui indi
gnus fauorem in veſtris epiſtolis
demonſtraſtis. ⁊ tamen ſcriptum ē
Ne laudes hominem ꝗ̃ȝdiu viuit.
Tam etſi audire talia dignus nō
fui orationibus veſtris peto vt di
gnus efficiar vt ſi bona ideo in me
dixiſtis quia non ſunt. ideo ſint qꝛ
dixiſtis. Item in epiſtola ad nar
ſum patriciū Ex cauſe et nominis
ſimilitudinē faciēdo per ſcripturaſ
clauſulas ꝯclamationes qȝ forma
tis Certe frater cariſſime ſymeam
leonem vocas Quia eo modo noſ
agere conſpicimꝰ quo ſcabioſos ſe
pe catulos pardos vel tigres vo/
camus Item idem gregorius in e
piſtola ad anaſtaſium patriarchā
anthiochenū Et vos me os dn̄i ꝙ
lucernam dicitis ꝙ loquendo mul
tis ꝓdeſſe multis qȝ poſſe lucere ꝑ
hibetis. eſtimatōem mihi meam fa
teor indubitatiōem maximā ꝓdu
xiſtis Conſidero namqȝ qui ſū. et
nihil in me ex hm̄ōi boni ſigno de/
ꝑhēdo Cōſidero aūt q̇ eſtis. ⁊ vos
mētiri poſſe n̄ arbitror Cum ergo
credere volo qđ dicitis ꝯtradicit m̄
infirmitas mea Cum deſpicere vo
lo quod ī laude mea dicitur cōtra
dicit mihi ſanctitas veſtra. Sed q̄
ſo vir ſāctē. nobis aliqđ de hoc cer
tamine noſtro ꝯueniat vt ſi quod
dicitis ita eſt ſit ita qꝛ dicitis Vo/
cabula etiā iactantia vl' vtilitatē
ſonantia omnino reſpuebat Vnđ
eulogio patriarche alexandrino q̇
eum vniuerſalem papā vocauerat
ita ſcripſit. In prefatione epiſtole
quam ad me direxiſtis. ſuperbe ap

pellationis verbum vniuerſalē me
papā dicentes imprimere curaui
ſtis Quod peto. dulciſſima ſancti
tas veſtra vltra nō faciat quia vo
bis ſbtrahitur quod alteri pluſqȝ
ratio exigat prebetur Ego enim vo
bis proſperari non quero ſed mo
ribus Nec honorem eſſe puto in q̊
fratres honorem ſuū perdere co
gnoſco Recedant ergo verba que
vanitatem inflant. caritatē vulne
rant Hinc eſt ꝙ cū iohēs ep̄s ꝯſtā
tino politanꝰ hoc vocabulum va/
nitatis ſibi vſurparet ⁊ ſe vniuerſa
lem papā vocari fraudulent' a ſy
nodo obtinuiſſet. inter cetera ſic ꝯ
eo ſcribit gregoriꝰ. Quis eſt iſte q̇
contra ſtatuta euangelica contra
canonū decreta nouū ſibi nomē v.
ſurpare ꝑſumit? Vtinā ⁊ ſine dimi
nutione ſit vnus q̇ eſſe appetit vni
uerſus Verbū etiā iuſſiōis ſibi a
coep̄is dici nolebat vnde ait in epi
ſtola ad eulogiū ep̄ȝ alexandrino
rū Veſtra m̄ caritas loquit' dicēs
Sic iuſſiſtis. qđ v̄bū iuſſiōis peto
a meo auditu ꝛ̄moueri. qꝛ ſcio qui
ſū et q̇ eſtis Loco eī m̄ fratres eſtis.
moribꝰ patres Inſuꝑ ob nimiā hu
militatē q̄ erat ꝑditus. nolebat ꝙ
matrone ſe ancillas eius dicerent.
Vnde ruſticane patricie ſcribens
ait Vnum in tuis epiſtolis egre ſu
ſcepi. qꝛ qđ ſemel eſſe poterat ſepiꝰ
dicebat ancilla veſtra ⁊ ancilla ve
ſtra Ego enim qui per epiſcopatꝰ
onera omnium ſeruus ſum factus
qua ratione te mihi āncillam dicis
cuius ⁊ ante epiſcopatum ſuſce/
ptum proprius fui? Et ideo rogo

per oipotentē deum ne hoc verbū
aliquādo ad me in ſcriptis tuis i
ueniam Prim⁹ in ſuis epiſtolis ſe
ſeruū ſuoꝝ dei noiauit ⁊ alios no
minari inſtituit Libꝛos ſuos dum
adhuc viueret ob nimiā hūilitatē
publicari nolebat ⁊ in alioꝛū com
paratiōe ſuos nihil valere eſtima/
bat Unde Innocētio pꝛefecto a/
frice ſic ſcribit. ꝙ expoſitiōem ſan/
cti iob vobis tranſmitti voluiſtis
veſtro ſtudio ꝯgaudem⁹. ſ; ſi deli
cioſo cupitis pabulo ſaginari bea
ti auguſtini ꝯpatriote vr̄i opuſcu
la legite ⁊ ad ꝯpatiōem illi⁹ ſi mi
laginis nr̄m furfurē non ꝗratl. Ne
q; enim volo dū in hac carne ſum
ſi que dixiſſe me contigit ea facile
hoibus inoteſci Legit̄ ꝗq; in quo
dam libꝛo de greco in latinū trāſ/
lato ꝙ quidā ſanct⁹ pater noie ab
bas iohēs Cum romā ad viſitan
da apoſtoloꝝ limina veniſſet ⁊ be
atum gregoꝛiū papā per ciuitatē
tranſire vidiſſ; voluit ei occurrere
ac vt decebat reuerentiā exhibere
Cernens vero beat⁹ gregoꝛius ꝙ
ſe in terrā voluit ꝓſternere feſtina
uit ⁊ ꝑmo ſe coꝛam ipō in terram
ꝓſtrauit nec inde ſurrexit ꝗ adu;
abbas ꝑmo ſurrexit In quo maxi
ma eius hūilitas ꝯmendat̄ Tante
āt largitatis ⁊ elemoſinarū extitit
vt nō ſolū pn̄tibus. ſed etiā longe
poſitl. et in mōte ſynay monachis
neceſſaria miniſtraret Nā oiz indi
gentiū noia ſcripta habebat et eiſ
liberaliter ſubueniebat Monaſteri
um iheroſolimis inſtituit ⁊ dei fa/
mul̄ illic degentib⁹ neceſſaria mi/
tere ꝓcurauit Trib⁹ quoq; milib⁹
ancillis dei pro quotidianis ſtipē
diīs octoginta libꝛas auri annua
liter offerebat Quotidie etiaz ad
ſuā menſam peregrinos ꝗſlibet in
uitabat Inter quos die quadam
vnus acceſſit In cui⁹ manibus dū
ipē ex hūilitate aquā fundere vel/
let ꝯuerſus vꝛceū accepit. ſed repē
te cum in cui⁹ manib⁹ aquā funde
re voluerat non inuenit Cūq; hoc
factū ſecū ipē miraret̄ eadez nocte
dn̄s ꝑ viſiōem ei dixit Ceterl. dieb⁹
me in mēbꝛis meis ſ; heſterno autē
die me in memetipō ſuſcepiſti Alio
ꝗ; tpe pꝛecepit cellerario. vt duo
decim peregrinos vel paupꝑes ad
pꝛandiū imitaēt ꝗ ꝑgens ꝯpleuit
iuſſa Dū āt ſimul diſcūberent. itu/
ens papa xiij. numerauit Et acceꝛ
ſito cellerario. cur ꝯtra iuſſionem
ſuam terciū decimū inuitare ꝑſum/
pſerat inquiſiuit. Quos cellerari⁹
numerans et tm̄ duodecim inueni
ens ait Crede m̄ pater non ſūt ni
ſi duodecim Aiaduertit Gregl. vi
rum ꝓpius diſcūbētē vultū crebꝛo
mutare et nūc adoleſcētem. nūc ve
ro vetulū ſub quadā venerāda ca
nicie ſimulare Finito ꝯuiuio illum
in cubiculū induxit. vehement̄ ad/
iurans vt ei ſe. nomen q; ſuum ꝓ/
dere dignaret̄ Qui rn̄dens ait Et
cur interrogas de noie meo. qđ ē
mirabile? Uerūtamē ſcito. q; ego
ſū naufragus ille cui ſcuttellaz ar
gētcā tribuiſti. quā tibi miſerat cū
leguminib⁹ mater tua Et hoc tibi
ꝓ certo ſit cognitum. quia ab illo
die quo mihi hoc dediſti. deſtina/

uit te dñs fieri eccľie ſue ꝓſulē ⁊ pe
tri apoſtoli ſucceſſorē. Cui Gregl.
Et tu quō hoc noſti ꝙ tūc me dñs
preeſſe eccľie ſue deſtinauit? At ille
Qm̄ angel⁹ ei⁹ ſum et me tibi dñs
nunc remiſit. vt te ſemꝑ debeā ꝓte
gere. Et oē qđ petieris ꝑ me apud
ipm valeas impetrare. Statim qꝫ
ab eo diſparuit. Eo tp̄e fuit qdam
heremita vir magne virtut.. q oia
ꝓpter deum reliquerat ⁊ nihil niſi
vnā cattam poſſidebat. quā blādi
ens crebro q̄ſi cohabitatricē in ſu
is gremijs refouebat. Orauit igiť
ad deū vt ſibi dignareť ońdē cuz
quo future remuneratiōis manſio
nē ſperaret qui illi⁹ amore nil ex ſe
culi diuicijs poſſidēt. Quadā igiť
nocte ſibi reuelať. vt cū Gregorio
romano pōtifice māſiōem ſibi ſpe
rare deberet. At ille fortiter igemi
ſcens parū ſibi volūtariā paupta
tem ꝓfuiſſe putabat ſi cū eo remu
neratōem accipēt q tantis mūdia
lib⁹ diuicijs abundaret. Cuz ergo
gregorij diuicias ſue pauptati no
cte q̄dā ſuſpirādo ꝯferret. alia no
cte audiuit dñz dicētē ſibi. Cū diui
tem nō poſſeſſio diuiciaꝝ ſed cupi
do faciat. cur audes pauptatē tu
am gregorij diuicijs ꝯpare. q ma
gis illā cattā quaz hēs q̄tidie pal
pando diligē ꝯprobaris q̄ꝫ ille tā
tas diuicias. q̄s ñ amādo ſed ꝯtē
nendo cunctis liberaliter largien
do diſpergit! Ideo qꝫ ſolitarius
deo gr̄as retulit. Et qui meritū ſu
um decreuiſſe putauerat ſi grego
rio ꝯferretur. orare cepit vt cū eo
māſiōem q̄nqꝫ ꝑcipere mereretur.

Cū apud mauriciū impatorē. ⁊ fi
lios ei⁹ ſuꝑ morte cuiuſdaz epi fal
ſo accuſareť. ſic ait in epľa quā ap
pocriſario miſit. Vnū eſt qđ breui
ter ſuggerať dñis meis. qꝛ ſi ego ſ
uus eorum in mortē longobardo
rū vel dānuz me miſcere voluiſſez
hodie longobardoꝝ gens nec re
gē nec ducē nec comites haberet.
atqꝫ in ſua ꝯfuſiōe eſſet. Sꝫ qꝛ deū
timeo. in mortē cuiuſlibet hois me
miſcere formido. Ecce q̄ꝫte hūilita
tis fuit. qꝛ cū eſſet ſumm⁹ pōtifex i
peratoris ſe ſuuz vocabat ⁊ dñm
ſuū appellabat. Ecce quāte inocen
tie qꝛ in mortē ſuoꝝ iimicorū ꝯſen
tire nolebat. Cū maurici⁹ impator
gregoriū ⁊ eccľiam dei ꝑſeq̄reť inť
cetera ſic ei gregori⁹ ſcripſit. Quia
eni peccōr ſū credo ꝙ oipotētē deū
tāto vobis āpli⁹ placatis. q̄ꝫto me
ei male ſuientē affligitis. Quadaz
igitur vice q̄dā mōaſtico habitu i
dut⁹ ſpatā euaginatam dextera te
nēs corā impatore itrepid⁹ aſtitit
⁊ ꝯtra eū enſē vibrās illū gladio
moriturū ſdixit. Territ⁹ āt maurici
us a ꝑſecutiōe gregorij ceſſauit. et
vt pro ſe orare deberet inſtāter pe
cijt. quaten⁹ ipꝫ in hac vita de ma
lis ſuis dñs puniret ⁊ nō puniēdū
extremo examini reſeruaret. Qua
dā igitur vice vidit maurici⁹ ſe añ
tribunal iudicis ſtare ⁊ iudicē pro
clamare. Date mauricium ⁊ capiē
tes eū miniſtri. ipm añ iudicē poſu
erūt. Cui ille. Vbi vis reddam tibi
mala que in hoc ſeculo ꝑpetraſti?
Ille rñdit. Hic poti⁹ da m̄ dñe. et
nō in futuro ſeculo retribue. Stati
qꝫ diuina vox iuſſit tradi mauriciuz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

facto cruci. ſignaculo tam caballū
a pn̄ti rabie liberauit q̄ꝫ maleficoſ
a ꝑpetua cecitate mulctauit q̄ rea
tum ſuū ↄfitentes ad ſacri baptiſ-
mi gr̄am poſtmodū ꝑueneꝛt Qui
bus lumen ne artē magicā legerēt
reddi no uit. eos tamē eccl'iaſtico
ſubſidio nutriri p̄cepit. ¶ Legitur
q̄ꝫ in libro que a grecis lymon dr̄
ꝙ abbaſ q̄ p̄erat monaſterio ſācti
gregoꝛij pape eidē nūciauit ꝙ q̄
daꝫ monachus penes ſe nūmiſma
ta haberet tria. quē gregoꝛi⁹ ad a
lioꝝ terroꝛē excōicauit Poſt mo
dicū tp̄is frat̄ moꝛit̄ gregorio ne-
ſciente Qui irat⁹ ꝙ ſine abſolutio
ne moꝛtu⁹ fuerat oꝛatiōem in ephi
taphio ſcripſit qua cū ab excōica-
tionis vinculo abſoluebat Dedit
q̄ꝫ eam vni dyaconoꝝ. p̄cipiēs vt
eam ſup foueā fratris defuncti le-
geret Quo iuſſa ↄplente ſequenti
nocte qui defunct⁹ fuerat abbati
apparuit ⁊ ſe vſ̄ꝫ modo in cuſtodia
detētū. ſed ab heri abſolutū fuiſſe
ꝑhibuit Officium et cātuꝫ eccleſia
ſticum nec nō ⁊ ſcolā cantoꝝ inſti
tuit Et poſt hoc duo habitacula
vnum iuxta baſilicā ſancti petri. et
alterū iuxta Lateranenſem eccleſi
am fabꝛicauit vbi vſq̄ꝫ hodie lect⁹
eius q̄ recubans modulabat̄ ⁊ fla
gellū eius quo pueris minabatur
cū anthiphonario autentico vene
ratione ↄgrua reſeruātur Et in ca
none appoſuit etiā. Dies noſtros
in tua pace diſponas. atq̄ꝫ ab eter
na dānatione nos eripias ⁊ in ele
ctoꝝ tuoꝝ iubeas grege nume
rari Tandē beat⁹ gregoꝛi⁹ cū ſediſ

ſet annis xiij. menſibus ſex. diebus
decem. plenus operib⁹ bonis mi-
grauit a coꝛpe In cui⁹ tumba hij
verſus ſcripti ſunt. Suſcipe terra
tuo coꝛpus de coꝛpe ſumptū Red
dere quod valeas viuificante deo
Sp̄us aſtra petit. leti nil iura noce
bunt Cui vite alterius moꝛs ma-
gis ip̄a vita eſt Pontificis ſummi
claudunt̄ mēbꝛa ſepulcri Qui innu
meris ſp̄ viuit vbiq̄ꝫ bonis Exur-
gēs dapib⁹ ſupabat frigoꝛa veſte
Atq̄ꝫ aīas monitis texit ab hoſte
ſacris Impleat ⁊ actu q̄cq̄d ſermo
ne docebat Eſſet vt exemplū miſti
ca verba loquēs Ad xp̄m anglos
ↄuertit pietate magiſtra. Acq̄rēs
fidei agmia gēte noua Hoc laboꝛ
hoc ſtudiū h̄ cura paſtoꝛ agebat
Ut dn̄o offerens plurima lucra
gregiſ Hijs q̄ꝫ dei ↄſul fact⁹ leta
re triūphis. Nam mercedē operū
iam ſine fine tenens Fluxerāt aūt
anni ſexingenti ſet ſub foca impa-
toꝛe ab in carnatione d. c. ¶ Poſt
moꝛtem beati gregoꝛij cū regiōeꝫ
totam maxima fames inuaſit Cū
pauperes q̄s gregoꝛi⁹ liberaliter
paſcere ſolebat ad ſucceſſoꝛē ſuuꝫ
venientes dicebāt Dn̄e quos pat̄
noſter gregoꝛi⁹ paſcē ſolebat tua
ſanctitas nō ſinat famē ꝑire. Qui
bus ꝟbis papa indignat⁹ ſp̄ talit̄
rn̄debat Si gregoꝛi⁹ ad famā ſue
laudis cūctos ꝓꝑlos curauit ſuſci
pere nos āt nō poſſum⁹ paſcē ⁊ ſic
eos ſp̄ vacuos remittebat Unde
ſanctus gregl. ter ei apparuit ⁊ ter
blande de ſua tenatia ⁊ detractio
nē coꝛripuit h̄ ille de nullo ſe emen

liberata Ualet eni vt dicit anima
ꝛ in inferno exiſtere ꝛ inferni cruci
at⁹ ꝑ dei miſericordiam nõ ſentire
Alij dicũt ꝙ pena eterna ꝯſiſtit in
duob⁹ ſcȝ in pena ſenſ⁹ ꝛ pena dã
ni q̄ eſt carentia viſiõis diuine. Pe
na ergo eterna q̃ȝtum ad primũ ẽ
ſibi dimiſſa. ſed q̃ȝtũ ad ſcd̃m reten
ta. Fertur q̃ȝ ꝙ angel⁹ iſtud adie-
cerit. Quia eni ꝓ dãnato rogaſti
duoꝝ tibi dat̃ optõ. aut in purga
torio duob⁹ dieb⁹ cruciaberis aut
certe toto tp̱e vite tue infirmitati-
bus ꝛ dolorib⁹ fatigaberis. Qui p̄
elegit toto tp̱e vite ſue doloribus
ꝯcuti q̃ȝ duob⁹ dieb⁹ ĩ purgatorio
cruciari. Vñ factũ eſt ꝙ ſp̱ deicepſ
aut febribus laborauit. aut poda
gre moleſtia p̄ſſ⁹ fuit. aut validis
doloribus ꝯq̃ſſat⁹. aut dolore ſto
machi mirabiliter cruciat⁹. Vñ in
q̄dam epiſtola ſic loq̃t̃ dicẽs. Tãti
podagre tãtis q̃ȝ moleſtiaꝝ dolo
rib⁹ p̄mor vt vita mea mihi grauiſ
ſima pena ſit. Quotidie eni in dolo
re deficio ꝛ mortis remediũ expe-
ctãdo ſuſpiro. Itẽ alibi. Dolor me
us interdũ nĩ lent⁹ eſt. interduȝ ni
mi⁹. Sȝ neq̃ȝ ita lent⁹ vt recedat ne
q̃ȝ ita nimi⁹ vt interficiat. Vñ fit vt
q̄ q̃tidie ĩ morte ſũ q̃tidie repellar
a morte. Sic ãt me ĩfectio noxij hu
moris ĩbibit vt viuẽ mihi pena ſit
ꝛ mortem deſideranter expectans
quam gemitib⁹ meis ſolã credo eẽ
remediũ. Matrona q̄dam beato
gregorio ſingulis dieb⁹ dñicis pa
nes offerebat. q̄ cũ poſt miſſarũ ſo
lẽnia corpus dñi ſibi offerret ꝛ di-
ceret. Corp⁹ dñi nr̃i ihu xp̄i cuſto-
diat te in vitã eternã. laſciue ſubri
ſit. Ille ꝯtinuo dexterã ab ei⁹ ore ꝯ
uertens p̱tẽ illã dñici corp̱is ſuper
altare depoſuit. poſtmodũ coram
pp̱lo introgauit. quã ob cãm ridẽ
p̄ſũpſerit. At illa. Quia panẽ inquit
quẽ p̄prijs manib⁹ fecerã tu corp⁹
dñicũ appellabas. Tũc gregl. ꝓ in
credulitate mulieris ſe in orõem ꝓ
ſtrauit ꝛ ſurgẽs p̱ticulã illã panis
inſtar digiti carnẽ factã repperit et
ſic matronã ad fidẽ r̄duxit. Orauit
iterũ et carnẽ illã in panẽ ꝯuerſam
vidit et matrone ſumẽdũ tradidit
Quibuſdã p̄ncipib⁹ aliq̃s p̄cio
ſas reliq̃as petentib⁹ aliq̃ntulũ de
ſancti Johannis euangeliſte dal-
matica tribuit. Quã illi ſuſcipiẽtes
tanq̃ȝ viles reliq̃as ei cuȝ indigna
tiõe nimia reddiderũt. Tũc beatu
gregori⁹ orõe facta cultelluȝ petijt
et pannum illũ pupugit. De cuius
pũctiõibus ſanguis ꝓtin⁹ emana-
uit. Sic q̃ȝ q̃ȝ precioſe eſſent reliq̃e.
diuinit⁹ eſt oſtenſum. Quidaȝ di
uitum romanorũ relicta ꝯiuge fue
rat a pontifice ꝯmunione p̄uatus
Quod ille moleſtiſſime ferens ſed
auctoritatẽ tanti pontificis euacu
are non valens. magorũ ſuffragia
req̃ſiuit. Qui ſe ſuis carminib⁹ age
re ꝓmiſerunt vt immiſſo demone tã
diu caball⁹ pontificis vexaretur q̄
uſq̃ȝ cũ ſeſſore ſuo periclitaret̃. Tũ
q̃ȝ gregori⁹ aliq̃n ſup̱ caballũ trãſi
ret immiſſo demone magi equum
eius tam fortiter vexari fecerũt vt
nequaq̃ȝ ab aliquo teneri valeret.
Tũc gregl. reuelãte ſp̄ũſcõ diabo
licam ſub miſſionem cognoſcens.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

facto cruci.ſignaculo tam caballū
a pñti rabie liberauit q̄z maleficoſ
a ꝑpetua cecitate mulctauit q̄ rea
tum ſuū ↄfitentes ad ſacri baptiſ/
mi grām poſtmodū ꝑuenerīt Qui
bus lumen ne artē magicā legerēt
reddi no'uit.eos tamē eccliaſtico
ſubſidio nutriri ꝑcepit ¶ Legitur
q̄z in libro que a grecis lymon dr
ꝙ abbaſ q̄ ꝑerat monaſterio ſācti
gregorij pape eidez nūciauit ꝙ q̄
daz monachus penes ſe nūmiſma
ta haberet tria.quē gregori⁹ ad a
liorū terrorē excōicauit Poſt mo
dicū tp̄is frat̄ morit̄ gregorio ne/
ſciente Qui irat⁹ ꝙ ſine abſolutio
ne mortu⁹ fuerat orationem in ephi
taphio ſcripſit qua cū ab excōica/
tionis vinculo abſoluebat Dedit
q̄z eam vni dyaconoꝝ.ꝑcipiēs vt
eam ſup foueā fratris defuncti le/
geret Quo iuſſa ↄplente ſequenti
nocte qui defunct⁹ fuerat abbati
apparuit ⁊ ſe vſ̄ modo in cuſtodia
detētū.ſed ab heri abſolutū fuiſſe
ꝓhibuit Officium et cātuz eccleſia
ſticum nec nō ⁊ ſcolā cantorū inſti
tuit Et poſt hoc duo habitacula
vnum iuxta baſilicā ſancti petri.et
alterū iuxta Lateranenſem eccleſi
am fabricauit vbi vſq̄z hodie lect⁹
eius q̄ recubans modulabat̄ ⁊ fla
gellū eius quo pueris minabatur
cū antiphonario autentico vene
ratione ↄgrua reſeruātur Et in ca
none appoſuit etiā. Dies noſtros
in tua pace diſponas.atq̄z ab eter
na dānatione nos eripias ⁊ in ele
ctorum tuoꝝ iubeas grege nume
rari Tandē beat⁹ gregori⁹ cū ſediſ
ſet annis xiij.menſibus ſex.diebus
decem.plenus operib⁹ bonis mi/
grauit a corpe In cui⁹ tumba hij
verſus ſcripti ſunt. Suſcipe terra
tuo corpus de corpe ſumptū Red
dere quod valeas viuificante deo
Spūs aſtra petit.leti nil iura noce
bunt Cui vite alterius mors ma/
gis ipa vita eſt Pontificis ſummi
claudunt̄ mēbra ſepulcri Qui inu
meris ſp viuit vbiq̄z bonis Eſuri/
gēs dapib⁹ ſupabat frigora veſte
Atq̄z aīas monitis texit ab hoſte
ſacris Implebat⁊ actu q̄cq̄d ſermo
ne docebat Eſſet vt exemplū miſti
ca verba loquēs Ad xp̄m anglos
ↄuertit pietate magiſtra. Acq̄rēs
fidei agmīa gēte noua Hoc labor
hoc ſtudiū h̄ cura paſtor agebat
Vt dño offerens plurima lucra
gregis His q̄z dei ↄſul fact⁹ leta
re triūphis. Nam mercedē operū
iam ſine fine tenens Fluxerāt aūt
anni ſexingenti ſex ſub foca impa/
tore ab in carnatione d.c. ¶ Poſt
mortem beati gregorij cū regiōez
totam maxima fames inuaſit Vñ
pauperes q̄s gregori⁹ liberaliter
paſcere ſolebat ad ſucceſſorē ſuuz
venientes dicebāt Dñe quos pat
noſter gregori⁹ paſcē ſolebat tua
ſanctitas nō ſinat fame ꝑire. Qui
bus ꝟbis papa indignat⁹ ſp talit̄
rñdebat Si gregori⁹ ad famā ſue
laudis cūctos ꝑplos curauit ſuſci
pere nos āt nō poſſum⁹ paſcē ⁊ ſic
eos ſp vacuos remittebat Vnde
ſanctus gregꝰ.ter ei apparuit ⁊ ter
blande de ſua tenacia ⁊ detractio
ne corripuit ꝫ ille de nullo ſe emen

dare curauit Unde illi q̈rto appa
rēs terribilr illū redarguit ⁊ in ca
pite letaliter ꝑcuſſit Cuius doloē
vexat⁹ in breui vitā finiuit Dū āt
adhuc ꝓdicta fames inſtaēt q̈daꝫ
inuidi gregorio ceperūt detrahere
aſſerētes ꝙ theſauꝝ totuꝫ eccleſie
tanq̄ꝫ vir ꝓdig⁹ ꝯſūpſiſſet . Unde
ob hui⁹ vindictā ad ꝯburendos li
bros ſuos. ceterorū aīos inclinarēt
Quoꝝ dū q̈ſdaꝫ iam ꝯbuſſiſſent ⁊
ceteros ꝯburere vellēt . Petr⁹ dia
con⁹ ei⁹ familiariſſim⁹ cuꝫ q̈ q̈tuor
libros dialogoꝝ diſputauerat tra
dit vehemētiſſime reſtitiſſe aſſerēs
hoc ad ei⁹ delēdā memoriā nil va
lere cum in diuerſ mūdi ꝑtib⁹ exē
plaria tenerēt. adiungēs imane ſa
crilegiū eſſe tanti prīs tot ⁊ tales
libros exurē. ſuꝑ cui⁹ caput ipē ſpi
ritūſcm̄ in ſilitudine colūbe freq̄ētiſ
ſime ꝓſpexiſſet Tādē in hāc eos ſē
tentiaꝫ addurit vt ſi illud qd dixe
rat iureiurādo ꝯfirmās mori cōti
nuo meruiſſet ipī a libroꝝ exuſtio
ne deſiſterēt . Si vo mori nō meru
iſſet. ſed ſupſtes ſui teſtimonij exti
tiſſet ipē q̈ꝫ ꝯbuſtionib⁹ man⁹ da
ret Fert̄ eni beat⁹ gregori⁹ ſibi di
xiſſe ꝙ ſi miraculum de viſiōe colū
be publicaret poſt hoc viuere non
valeret . Itaq̄ꝫ cū apparatu diaco
ni euāgelioꝝ librū baiulās venēa
bilis leuita petr⁹ adueniēs mox vt
tacti. ſacroſcis euāgelijs gregorij
ſcitati teſtimoniū ꝓhibuit a falſita
te ⁊ dolore mortis extrane⁹ ſpūm
inter verba vere ꝯfeſſiōis efflauit
Quidā monach⁹ monaſterij ſancti
gregorij q̈ddā penes ſe peculium
ꝯgregauit Btūs āt gregori⁹ alte
ri monacho apparēs dixit vt ei de
nūciaret ꝙ peculiū diſꝑgeret ⁊ pe
nitētiā ageret q2 t̄cia die eſſꝫ mori
tur⁹ Qd ille audiēs vehemēter ex
pauit. pniam egit ⁊ peculiū reddi
dit Mox q̄ꝫ febrib⁹ adeo arreptus
ē. vt a diluculo diei t̄cij vſꝫ ad ho
rā terciā p̄ nimio incendio linguā
ab ore ꝓtēiens vltimū flatū emit
tere videret̄ Sꝫ cū circūſtātes mo
nachi corā eo pſallerēt. tādē melo
diam interrūpentes ei detrahē ce
perunt Ille ꝯtinuo reuiuiſcēs ⁊ o
culos ſbridendo ꝯcutiēs ait Par
cat vob dn̄s fr̄es Quare m̄ detra
here voluiſtis: Nā ipedimētū non
modicū mihi generaſtis Quia taꝫ
a vobis q̄ꝫ a diabolo ſub vno tꝑe
accuſat⁹. neſciebā cui calūnie primi
tus reſpōderē Sed ſi qn̄ q̄libꝫ mi
grātem videritis eidē nō detractō
nē. ſed ꝯpaſſiōem impēdatis Ut
pote q̈ ad tā diſtricti iudicis cū cri
minatore ſuo ad iudiciū vadit Nā
ad iudiciū corā diabolo ſteti. ⁊ co
adiuuāte ſco gregorio. cūctis eius
obiectiōib⁹ bene rn̄di Sed tantuꝫ
de vna obiectōe ꝯuictus erubui ꝓ
q̈ vt vidiſtis taliter ſum vexat⁹ et
adhuc me non potui liberare Tun
q̄ꝫ de ea fr̄es req̄rerēt. ait Non au
deo dicere. q2 cuꝫ ad vos a beato
gregorio iuſſ⁹ ſū venire. diabol⁹ de
h plurimū eſt ꝯqueſt⁹ putās ꝙ me
ad pniam agendā ꝓ cā illa de⁹ re
miteret . Quapropt̄ beato grego
rio vadē dedi. ne ꝯmotā calūniaꝫ
alicui reuelarē Mox q̄ꝫ clamās ait
O ādrea hoc āno pereas me p̄uo
ꝯſilio ad piculū ꝯpuliſti Et ſtati r
uolutis terribilr oculis expirauit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Erāt āt in vꝛbe q̄daz noīe ādreaſ
q̄ eodē momēto q̄ ei monachꝰ mo
riēs periculū fuit ipꝛecatꝰ in tā gra
uē moꝛbū incidit. vt deſluētibꝰ car
nibꝰ ꝯſumi poſſet. moꝛi āt nō poſſz
Tūc monachis monaſterij ſc̄i gre
goꝛij ꝯuocatis frībꝰ ꝯfeſſꝰ eſt ꝙ cū
p̄dicto monacho q̄ſdā cartulaſ ra
puiſſz ac ſuſceptꝫ. p̄cijs alijs tradi
diſſet Mox is qui dudū moꝛi non
poterat inter v̄ba ſue ꝯfeſſiōis ſpi
rituz exalauit. Eo tp̄e vt in vita
ſancti Eugenij legit dum adhuc ā
broſianū officiū magis q̄ꝫ gregoꝛi
anū ab ecc̄ijs ſuaret romanꝰ pōti
fex noīe Adrianꝰ ꝯciliū ꝯuocauit
vbi ſtatutū eſt vt gregoꝛianū offi/
ciū debēt vniuerſalr̄ obſuari. Cu
ius rei Karolꝰ ipatoꝛ executoꝛ exi
ſtēs p diuerſas diſcurrēs ꝓuīcias
oēs clericos minis et ſupplicijs ad
hoc ipm̄ cogebat ⁊ libros Ambro
ſiani officij vbiqꝫ ꝯburebat m̄ltos
qꝫ clericos rebelles incarcerabat.
Proficiſcēs āt btūs Eugeniꝰ ad ꝯ
ciliū. inuenit ipz ꝯciliū p triduū iā
ſolutū Sua qꝫ prudēcia dn̄z papā
ſic īduxit. ꝙ oēs p̄latos q̄ ꝯcilio in
ter fuerāt ⁊ iaz p tres dietas receſ
ſerāt reuocauit Cōcilio ergo ꝯuo
cato. oīm patrū hec ſn̄ia vna fuit
vt miſſale ābroſianū ⁊ gregoꝛianū
ſup altare btī petri apl̄i ponerent̄
⁊ foꝛes eccīe optīe clauderent̄. ac
plurimoꝛū ep̄oꝛū ſigill̄ diligentiſſi
me munirent̄. Et ep̄i tota nocte in
ſiſterēt oꝛōi vt dn̄s p ſignū aliqḋ r
uelaret qḋ hoꝛū ab ecc̄ijs magꝫ ob
uari vellēt Sic qꝫ p oīa vt oꝛdina
uerāt faciētes Mane ianuas eccīe
aperuerūt ⁊ vtꝛūqꝫ miſſale ſr̄ altaē
aptū inuenerūt. Vel vt alij aſſerūt
Miſſale gregoꝛianū penitꝰ diſſolu
tū et huc illuc qꝫ diſpſū inuenerunt
Ambroſianū āt ſolūmō aptū ſup
altare in eodē loco in q̄ ipm̄ poſue
rāt repperūt. Quo ſigno dinitꝰ ſūt
edocti vt gregoꝛianū officiū dēret
p totū mūdū diſpgi. Ambroſianuz
āt in ſua eccīa ſuari Sic qꝫ ſc̄i p̄ſeſ
vt dinitꝰ edocti fuerāt ſtatuerunt ⁊
hc vſqꝫ hodie ſeruat̄. Narrat Jo
hānes diaconꝰ q̄ vitā beati grego
rij ꝯpilauit ꝙ dū vitā eiꝰ cōſcribēt
⁊ cōpilaret. quidā vir ſacerdotalr̄
inſignitꝰ ei doꝛmienti ⁊ ad laternā
vt ſibi vidēbat̄ ſcribenti aſtitit Cui
deſup candidiſſima ⁊ adeo tenuiſ
ſima veſtꝫ. erat. vt eius tenuitate ni
gredo ſ̄bterioꝛis tunice apparebat
Hic propiꝰ acceſſit ⁊ inflaris buc/
cis riſuz continere non potuit Cū
qꝫ Johannes euz intrrogaret Cur
vir grauioꝛis officij ſic diſſolute ri
deret Ait. Quia tu ſcribis de moꝛ
tuis q̄s viuētes nunq̄ꝫ vidiſti Cui
Johes. Etſi illuz n̄ noueri facie tn̄
de illo ſcribo q̄ didici lectiōe. Ac il
le Tu inq̄t vt video ſic̄ voluiſti feci
ſti. et ego q̄ facere potero nō ceſſa
bo. Mox qꝫ illi lumē latꝰne extinxit
⁊ adeo ipm̄ pterruit. vt vehemen
ter exclamāſ putaret ſe ab illo gla
dijs iugulari Mox qꝫ Gregoꝛius
affuit comitante ſecum dextroꝛſū
beato nicolao. ſiniſtroꝛſuz btō pe/
tro diacono. eiqꝫ dixit Modice fidī
q̄re dubitaſti. Cunqꝫ poſt coꝛtinā
lecti aduerſariꝰ latitaret Gregoriꝰ
ex manu petri dyaconi magnam

facē quā tenere videbat arripienſ ei⁹ qȝ flāmiſ. os faciē qȝ ipſi⁹ aduerſarij exurens ad inſtar ethiopis denigrauit Quedā āt ſcintilla mīma cadēs in eius veſtē candidā ipam dicto citius cflagrauit ⁊ ſic nigerrimus totus apparuit Dixit qȝ petrus beato gregorio Satis denigrauim⁹ eum Cui gregori⁹ nos illum non denigrauim⁹ ſed nigrum fuiſſe monſtrauim⁹ Sic qȝ ibidem multo relicto lumine abierunt

De ſancto longino.

Longin⁹ fuit qdā cēturio q cum alijs militib⁹ cruci domini aſtās iuſſu pylati lat⁹ dñi lācea pforauit Et videns ſigna q fiebāt ſcȝ ſolē obſcuratū et terre motū. in xpm credidit. maxie ex eo vt qdā dicūt. q cū ex infirmitate vel ſenectute ei⁹ oculi caligaſſent. de ſanguie xpi p lāceā di currente fortuitu oculos ſuos tetigit ⁊ protin⁹ clare vidit Unde renunciās mi'icie ⁊ ab aplis inſtruct⁹ in ceſarea capadocie xxviij. ānis monaſticā vitā duxit ⁊ vbo ⁊ exēplo plurimos ad xpm cuertit Cū aūt a pſide tēt⁹ fuiſſet ⁊ ſacrificare nollet iuſſit pſes oēs dētes ei⁹ excuti ⁊ linguā abſcidi Longin⁹ tñ ex h loqlā nō pdidit. ſed accepta ſecuri oīa ydola cminuit ⁊ fregit dicēs Si dij ſunt. videbim⁹ Demōes āt de ydolis exeūtes in pſidem ⁊ in oēs ei⁹ ſocios intrauerūt ⁊ iſaniētes ⁊ latrātes ſe longini pedibus pſtrauerūt Et ait longin⁹ demōibus Cur hītatis in ydol'? Qui rñderūt Ubi xps nō noiat ⁊ eius ſignū nō eſt poſitū ibi eſt habitatio nr̄a Cū ergo pſes inſaniret ⁊ oculos amiſiſſȝ dixit ei longin⁹ Scito qm̄ ſanari ñ poteris niſi qñ me occideris Quā cito eni a te mortu⁹ fuero p te orabo ⁊ ſanitatē t corporalē ⁊ aie ipetrabo. et ſtati eum decollari iuſſit. Poſt hec abijt ad corp⁹ ei⁹ ⁊ pſtrat⁹ cū lacrimis penitentiā egit. ⁊ ctinuo viſum ⁊ ſanitatē recepit ⁊ in bonis opib⁹ vitam finiuit

De ſancta Gertrude hiſtoriam que in fine

Benedict⁹ dict⁹ eſt. qz mlta bñ dixit Uel qz in hac vita multas bñdictōes hūit Ul qz oēs benedicebāt de eo Ul qz etnā meruit bñdictiōeȝ hr̄e Ei⁹ vitā ſcūs gregori⁹ ſcripſit.

De ſancto benedicto.

Bñdict⁹ ex Nurſia puintia ortus cū rome liberalib⁹ ſtudijs tradit⁹ eēt In ipa ſui infantia lr̄as deſeruit ⁊ deſertum petē decreuit Quē nutrix ſua q eū tenerrime diligebat vſqȝ in quedā locū q dr effide ſecuta eſt. Ubi ad purgandū triticū mutuo capiſteriū pecijt h ſup mēſā icaute ponēs cū corruiſſet in duab⁹ ptib⁹ fractū vidit Quā bñdict⁹ flere cſpiciēs ptes capiſterij accepit ⁊ ab orōe ſurgens integre ſolidatū inuenit P⁹ modū nutricē occlte fugiens i quedā locū venit vbi trib⁹ annis hoib⁹ incognitus māſit excepto mona